

*"Có một nghề bụi phấn dính đầy tay
Người ta bảo là nghề trong sạch nhất
Có một nghề không trồng cây trên đất
Lại nở cho đời những đóa hoa thơm.*

20/11/2021

Trong cái tiết trời se se lạnh, cái lất phất của những cơn mưa cuối tháng 11, em bỗng nhận ra ngày 20.11 đã sắp đến rồi – ngày để mỗi chúng ta nói lời tri ân đối với các thế hệ thầy cô. Ai là người dạy chúng ta tập đọc, tập viết? Ai là người mang lại kiến thức cho chúng ta? Ai là người dạy chúng ta những điều hay, lẽ phải? Ai là nguồn động lực giúp tôi trưởng thành? Ai đã vực tôi đứng dậy khi tôi vấp ngã? Ai đã làm tắt cả vì học sinh thân yêu bất chấp những hôm trái gió trở trời vẫn lặng lẽ đến trường? Ai? Hai chữ Thầy Cô bình dị ấy cứ thiêng liêng dần trong kí ức, trong tâm hồn chúng em. Được đi học, được biết Thầy, biết Cô chúng em càng hiểu vai trò của Thầy, Cô, càng ghi sâu công ơn thầy cô, những người chấp cánh ước mơ cho bao thế hệ học trò chúng em trở thành hiện thực. Thầy cô là những kĩ sư tâm hồn, những người đang tạo ra cho xã hội, cuộc sống những sản phẩm là những Con Người. Để những sản phẩm của mình luôn chỉ là chính phẩm chứ không bao giờ là thứ phẩm, các Thầy, Cô đã lao động đến mức quên cả chính bản thân mình.

“Thầy vẫn đứng bên bờ ước mơ. Dù năm tháng sông dài gió mưa còn ai nhớ ai quên con đò xưa... Dù năm tháng vô tình trôi mãi, tóc xanh bây giờ đã phai, Thầy vẫn đứng bên sân trường năm ấy, dõi theo bước em trong cuộc đời, vẫn những khi trời mưa rơi, vẫn chiếc áo xưa sờn vai, thầy vẫn đi buồn vui lặng lẽ. Dù năm tháng vô tình trôi mãi mãi,

có hay bao mùa lá rơi, Thầy đến như muôn ngàn tia nắng, sáng soi bước em trong cuộc đời. dẫu đêm hết sao trời đêm nay, dẫu đêm hết lá mùa thu rơi, nhưng ngàn năm làm sao em đếm hết công ơn người Thầy.” Người Thầy với những ước mơ, những yêu nghề cháy bỏng luôn thực hiện thiên trách của mình là dạy dỗ học sinh nên người.

Thầy cô như ngọn hải đăng soi sáng bước chúng em đi. Thầy cô lại là ngọn lửa ấm áp, dịu dặt chúng em trước những vấp ngã của cuộc đời. Thầy cô cho em niềm tin, niềm hi vọng. Thầy cô dạy chúng em học tập, biết yêu quê hương đất nước. Thầy cô là nguồn động viên tinh thần của chúng em.

Dòng đời vẫn cứ trôi, những chiếc đò hằng năm thầy cô vẫn cần mẫn chở khách sang sông, nhưng có lẽ chẳng mấy ai đã từng ngồi trên chuyến đò thầy cô chở lại không quay lại với hai chữ “biết ơn”. Biết bao lần gặp phải khó khăn và muốn từ bỏ ước mơ thì những lời nói và bài học thầy cô chia sẻ cho em chính là động lực vực em đứng dậy và cho em niềm tin để bước tiếp. Đó chính là niềm tin chiến thắng:

“.....Dẫu có khó khăn thì bạn ơi vẫn luôn tin rằng
Dẫu có đón đau thì bạn ơi hãy giữ một niềm tin
Niềm tin chiến thắng sẽ đưa ta đến bến bờ vui
Niềm tin chiến thắng nối con tim yêu thương mọi người
Niềm tin chiến thắng sẽ đưa ta đến giữa cuộc đời
Niềm tin chiến thắng luôn mãi trong tim mỗi chúng ta....”

Ngày 20 tháng 11 sắp tới rồi, chúng em xin gửi tới thầy cô muôn vàn lời chúc tốt đẹp nhất. Chúc thầy cô luôn thành công, hạnh phúc trong cuộc sống và có thật nhiều sức khỏe để tiếp tục chèo lái những chuyến đò qua sông.

Chúng em hứa sẽ học tập thật tốt, để sau này khi bước tới vinh quang, thầy cô có thể tự hào về đứa học trò mà cô đã dìu dắt. Thầy Cô ơi, ở một nơi nào đó không xa đâu, vẫn có một đứa học trò luôn nhớ đến cô, vẫn khắc sâu tên cô vào trái tim. Đơn giản vì chúng em biết rằng cô là người đã mang cho chúng em một cái nhìn khác về cuộc sống, những bài học kinh nghiệm quý báu...

